

Kontrollikoja eriaruanded komisjoni 2010. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise kontekstis

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon kontrollikoja eriaruannete kohta komisjoni 2010. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise kontekstis (2011/2225(DEC))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvet¹,
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2010. aasta raamatupidamise aastaaruannet (COM(2011)0473 – C7-0256/2011)²,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2010 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega³ ja kontrollikoja eriaruandeid,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 kohaselt 2010. aasta kohta koostatud kontrollikoja kinnitavat avaldust⁴, mis kinnitab raamatupidamise aastaaruande usaldusväärsust ja selle aluseks olevate tehingute seaduslikkust ja korrektsust,
- võttes arvesse oma 10. mai 2012. aasta otsust Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta (III jagu – Komisjon)⁵ ning oma resolutsiooni tähelepanekutega, mis on kõnealuse otsuse lahutamatu osa,
- võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõike 4 teisele lõigule koostatud kontrollikoja eriaruandeid,
- võttes arvesse nõukogu 21. veebruari 2012. aasta soovitus komisjoni tegevusele heakskiidu andmise kohta Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve täitmisel (06081/1/2012–C7-0053/2012),
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõiget 1, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 317, 318 ja 319 ning Euratomi asutamislepingu artiklit 106a,
- võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust)⁶, eriti selle artikleid 55, 145, 146 ja 147,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 76 ja VI lisa,
- võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A7-0102/2012),

¹ ELT L 64, 12.3.2010.

² ELT C 332, 14.11.2011, lk 1.

³ ELT C 326, 10.11.2011, lk 1.

⁴ ELT C 332, 14.11.2011, lk 134.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0153.

⁶ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 1 kohaselt täidab komisjon eelarvet ja haldab programme ning teeb seda vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 317 koostöös liikmesriikidega omal vastutusel ning võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid;
- B. arvestades, et kontrollikoja eriaruannetes esitatakse teavet niisuguste probleemsete teemade kohta, mis on seotud rahaliste vahendite kasutamisega, ning need on seega Euroopa Parlamendi jaoks kasulikud eelarve täitmisele heakskiitu andva asutuse rolli täitmisel;
- C. arvestades, et parlamendi tähelepanekud kontrollikoja eriaruannete kohta moodustavad Euroopa Parlamendi ülalnimetatud 10. mai 2012. aasta otsuse (Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, III jagu – Komisjon) lahutamatu osa;

I osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2010 „Raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse audit”

- 1. kiidab heaks eriaruande nr 7/2010 raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse kohta põllumajanduspoliitika valdkonnas, kuna see aitab komisjonil anda eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses Euroopa Parlamendile kvaliteetset teavet;
- 2. peab eriaruande nr 7/2010 peamiseks järelduseks kontrollikoja järeldust tagasiulatuvate korrektsioonide kohta, mida raamatupidamise aastaaruannetes vastavusotsuste alusel on tehtud, vaatamata sellele, et parlament on vahepeal eelarve täitmisele heakskiidu andnud ning selle tagajärjel eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses esitatud teabe olulisus muutunud;
- 3. on teadlik sellest, et ainus võimalik täielik parandusmeede oleks põllumajanduspoliitikas kontrollisüsteemide muutmine, aga see on võimalik ainult abisaajaid ja haldusasutusi tunduvalt rohkem koormates;
- 4. keskendub seetõttu oma soovitusel pigem olemasoleva süsteemi parandamise võimalustele; tugineb praeguse süsteemi tegeliku toimimise hindamisel muu hulgas eriaruandele nr 8/2011 („Alusetult tehtud maksete tagasinõudmine ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas”) ning rõhutab kontrollikoja kriitikat, mille kohaselt ei võimalda süsteem tervikuna põllumajanduspoliitika valdkonnas eeskirjade vastaselt tehtud makseid kvantitatiivselt väljendada;
- 5. toetab kontrollikoja nõuet viia läbi raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse reform, mille eesmärk on:
 - finantskorrektsioonide määramise menetluse kestuse lühendamine kindlate tähtaegade ja vastuväidete esitamise astmelise menetluse abil;
 - luua selge seos sissenõutud summade ja tegelikult eeskirjade vastaselt tehtud maksete vahel ning välistada finantskorrektsioonide suuruse n-ö läbirääkimine, sest tegemist on eeskirjade vastaselt tehtud maksete sissenõudmise, mitte karistusega;

6. peab olemasoleva süsteemi parandamist möödapääsmatuks, et tagada eelarve täitmisele heakskiidu andmise iga-aastase menetluse usaldusväärsus ja kaitsta liidu finantshuviseid, ning nõuab, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus esitaks komisjon järgmisi andmeid:
 - milliseid kulude summasid, valdkondi ja aastaid võiks võimalusel veel kontrollida ning milliseid minimaalseid ja maksimaalseid finantskorrekture tohiks seejuures milliste liikmesriikide puhul teha;
 - millised vastavusotsused on milliste eelarveaastatega tegelikult seotud ning mil määral muudab asjaomane otsus juba heaks kiidetud eelarveaasta summasid;
 - täpne hinnang selle kohta, kui palju vajalikke korrektsioone jääb nõuetele vastavuse kontrollimise menetluses tegemata ning kui paljusid korrektsioone ei saa 24 kuu reegli tõttu vastavusotsustega enam sisse viia;
7. võtab teadmiseks komisjoni võetud meetmed, mis suurendavad liikmesriikide kontrollivate ametiasutuste esitatud ning raamatupidamise aastaaruande kontrolli ja heakskiitmise aluseks olevate andmete usaldusväärsust; juhib tähelepanu kontrollikoja ootamatule järeltulele, mille kohaselt ei ole enamik neid ametiasutusi siiski suutelised komisjoni meetmeid ellu viima; nõuab seetõttu komisjonilt suuremat initsiatiivi liikmesriikide haldusasutuste koolitamiseks; palub komisjonil asutuste võrgustike ja seminaride kaudu struktuurselt toetada ja edendada teabevahetust makseasutuste ja sertifitseerimisasutustega, vahendada näiteid parimate tavade kohta ning töötada juriidilistele küsimustele õigusaktide tõlgendamise teel välja ühtne lahendus; peab riskihindamisel põhinevaid kontrole vältimatuks ka sertifitseerimisasutuste puhul;
8. peab makseasutuste direktorite ja sertifitseerimisasutuste antava kinnitava avalduse jätkuvat parandamist oluliseks aruandekohustust edendavaks meetmeks; nõuab, et nõuetekohaste avalduste puhul rakendataks premeerimissüsteemi ning ebaõigete avalduste puhul karistusi, eelkõige juhul, kui on avastatud süstemaatiline viga, millest ei ole eelnevalt teada antud;
9. nõuab, et madalaima tasandi täitevasutused jagaksid komisjoniga korrapäraselt teavet, et võimaldada kohapealsete raskuste käsitlemist lihtsustatud õigusaktides ja nende tõlgenduses; palub komisjonil tagada, et liikmesriikide ametiasutused ja nende direktorid ei karistaks riiklike makseasutuste ja sertifitseerimisasutuste ametnikke, kes annavad komisjonile korrektsioonide kohta teavet;
10. palub komisjonil viia makseasutustes ja sertifitseerimisasutustes, kus töötajaskond tihti vahetub, läbi riskihindamisel põhineva kontrolli ning esitada eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile sellekohase teabe iga-aastases tegevusaruandes; nõuab kinnitava avalduse õigsuse analüüsimist ning seda, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile antaks teavet veamäärade kohta liikmesriikide kaupa, tuues välja vigade peamised allikad;
11. nõuab vastavusotsuste aluseks olevate menetluste läbivaatamist, lepitamiseks moodustatud ekspertrühma kiiremat rakendamist ja lepituse enda eesmärgipärast kasutamist;
12. soovib punktis 6 nõutud summad üles tähendada eelarve täitmisele heakskiidu andmist

puudutava iga-aastase resolutsiooni eraldi osas ning esitada need täiskogule hääletamiseks;

II osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2010 „Kas uue Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi kasutuselevõtt Lõuna-Kaukaasias (Armeenia, Aserbaidžaan ja Gruusia) on olnud edukas ja tulemuslik?”

13. väljendab heameelt kontrollikoja auditi ja selles sisalduvate soovitude üle; väljendab sügavat muret auditi järelduste pärast, millest selgub, et komisjonil on tõsiseid probleeme Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi (ENPI) rakendamisel;
14. on sügavalt mures auditiga tuvastatud puuduste pärast programmitöös; kutsub komisjoni üles järgima kontrollikoja soovitusi, muutes menetlusi sujuvamaks, parandades strateegiliste programmdokumentide (Euroopa naabruspoliitika tegevuskavad, riigistrateegia dokumendid ja näidisprogrammid) vahelist sidet ja muutes nende dokumentide ajastust sidusamaks, mille kaugem eesmärk oleks pakkuda naaberriikidele võimalust lähemateks suheteks liiduga;
15. on arvamusel, et see, kuidas komisjon kasutab eelarvetoetust ENPI raames, eelistades sellist abi andmise meetodit kolmes riigis ilma olemasolevate vahendite tulemuslikkuse põhjaliku hindamiseta, on vastuvõetamatu; rõhutab sellega seoses, et valdkondlik eelarvetoetus on sageli seotud väheste nähtavuse ja valitsuste juhusliku motivatsiooniga, ning on sügavalt mures kontrollikoja järelduse pärast, mille kohaselt muutus valdkonna vastavus valdkondliku eelarvetoetuse saamise tingimustele 2007. aasta tegevusprogrammide raames toetuse saamisel oluliseks teguriks; nõuab tungivalt, et komisjon järgiks kontrollikoja soovitust kasutada valdkondlikku eelarvetoetust valikulisemalt, kaaludes kõiki ENPI võimalusi, ning töötada välja erinevate abi andmise vahendite tasakaalustatuma kombinatsiooni; rõhutab, et vaja on suurendada vabaühenduste ja erasektori juurdepääsu abisaajariikides antavale abile;
16. on mures selle pärast, et auditiga tuvastati, et abi andmise programmitöö ja kavandamise suunamiseks ei kasutatud piisavalt abisaajariikidega peetavat struktureeritud dialoogi, dialoogi eestvedajaks oli põhiliselt komisjoni peakorter, mistõttu vahetud arutelud toimusid üksnes riigi paaripäevaste külastuste käigus, kusjuures aruannetes ei ole arutlusel olnud teemade kohta piisavalt tõendeid; on arvamusel, et riigile, mis tegeleb naftatootmise ja -ekspordiga, valdkondliku eelarvetoetuse andmine taastuvate energiaallikate laiema kasutamise toetamiseks ei saa kuidagi anda asjaomasele valitsusele suurt motivatsiooni; kutsub komisjoni üles võtma vajalikud meetmed asjaomase dialoogi tugevdamiseks;
17. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles kaaluma kontrollikoja soovitust näha ette piisavalt töötajaid, kaasa arvatud kohapeal, sealhulgas eelarvetoetuse eksperdid, ja aidata kaasa abisaajariikide haldussuutlikkuse üldise raamistiku tugevdamisele, kasutades mestimisvahendit täiendavaid meetmeid;
18. väljendab heameelt selle üle, et komisjon rakendab katseprogrammi, mis hõlmab tulemuslikkuse seire vormi ja mis on välja töötatud just valdkondliku poliitika toetusprogrammidega seotud tegevusteks, ning ootab hindamisaruannet lisandväärtuse kohta, mida kõnealused kolm riiki tunnustaksid;

III osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2010 „Komisjonipoolne importliha

veterinaarkontrollisüsteemi haldamine pärast 2004. aasta hügieenialaste õigusaktide reforme

19. kiidab heaks kontrollikoja eriaruande ning komisjoni vastused ja komisjoni aruande toidu, sööda, loomade ja taimede importimisel läbiviidava sanitaar- ja fütosanitaarkontrolli tõhususe ja järjepidevuse kohta (COM(2010)0785);
20. toetab kontrollikoja soovitusi komisjonile optimeerida järelevalve- ja kooskõlastamisülesanded;
21. nõuab eelkõige järgmiste valdkondade parandamist, mis aitab suurendada importliha ohutust ja seega Euroopa kodanikke paremini ohtliku importtoidu eest kaitsta, rõhutades ühtlasi, et kontrollikoja soovitusi, mida punktides a–e selgesõnaliselt ei nimetata, ei tohiks jätta tähelepanuta:
 - a) seoses kontrollikoja esimese soovitusiga kutsutakse komisjoni üles seadma eesmärgiks liikmesriikide erineva kohtlemise kaotamine kolmandates riikides ning võitlema sellest põhjustatud diskrimineeriva ja ebasoodsa konkurentsiolukorraga;
 - b) seoses kontrollikoja kolmanda soovitusiga kutsutakse komisjoni üles andma liikmesriikidele korraldus olemasolevaid teabesüsteeme tõhusamalt kasutada ja luua nendest tugevam võrk, et tagada piiripunktide ja tolliasutuste vahel parem kooskõlastamine;
 - c) seoses kontrollikoja neljanda soovitusiga kutsutakse komisjoni üles liikmesriikidele riiklike kontrollikavade väljatöötamisel, rakendamisel ja hindamisel abi osutama; on arvamisel, et subsidiaarsuse põhimõttega nõuetekohaselt arvestades tuleks kehtestada analüüsitüüpide põhikogum, mis kataks levinuimad hormoonijäägid (k.a anaboolse toimega ained) ja/või keskkonnamürgid (dioksiinid, raskemetallid) vms ja mille kasutamine oleks kohustuslik; on seisukohal, et esimese sammuna võiks seada eesmärgiks teadlikkuse suurendamise programmi „Parem koolitus ohutuma toidu nimel” raames, et liikmesriikide pädevaid asutusi sellest teemast teavitada; on seisukohal, et lisaks peab eesmärgiks olema tasunõuete järgimise kontrollimine;
 - d) seoses kontrollikoja seitsmenda soovitusiga kutsutakse komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepanek, mis võimaldaks võtta õiguslikke meetmeid liikmesriikide suhtes, kes korrapäraselt ja pika aja jooksul rikuvad määrust (EÜ) 882/2004¹ ja seavad seega ohtu Euroopa kodanike turvalisuse;
 - e) seoses kontrollikoja kaheksanda soovitusiga kutsutakse komisjoni üles ühtlustama tugevdatud kontrollide läbiviimist ning leidma täpne ja selge sõnastus eeskirjadele, mille sisuks on tugevdatud kontrollid piiripunktides; komisjoni kutsutakse lisaks üles kaaluma piiripunktides toimuvate füüsiliste kontrollide käigus liikmesriikidele teatava arvu laboratoorsete testide kehtestamist;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).

22. märgib, et Euroopa liha- ja toidutootjad peavad täitma rangeid tootmis- ja kvaliteedistandardeid; on äärmiselt murelik asjaolu pärast, et kõnealused tootmisstandardid ei kehti liitu importivatele kolmandate riikide tootjatele, nagu märgib ka kontrollikoda; kutsub komisjoni üles kõnealuste probleemidega tegelema ja esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule viivitamata ettepanekud selle kohta, kuidas oleks võimalik Euroopa liha- ja toidutootjate konkurentsivõime kahjustamist asjakohaste meetmetega ära hoida;

IV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2011 „Kas komisjonipoolse välisabi korraldamise üleandmine peakorterilt delegatsioonidele on parandanud abi andmist?”

23. väljendab heameelt kontrollikoja koostatud põhjaliku ja analüütilise aruande ning üleandmise tulemuste hindamise suurepärase ajastuse üle;
24. toetab kontrollikoja järeldusi, et üleandmine on selgelt viinud abi andmise kiirendamise, abi kvaliteedi paranemise ja paranenud finantsjuhtimiseni;
25. julgustab komisjoni kriteeriume täiendama ja rahastatud projektide kvaliteedi hindamise menetlusi tõhustama, et tõsta abi kvaliteeti ja veelgi vähendada mittetoimivate projektide arvu; rõhutab, et abiga seotud kulude mõju on Euroopa Parlamendi jaoks väga suure tähtsusega;
26. kutsub komisjoni üles kaaluma võimaluse korral kohalike konsultatsioonide edendamist abiprojektide üle otsustamisel ja nende kulgemise kontrollimisel;
27. loodab, et komisjon võtab kõik vajalikud meetmed järelevalve- ja kontrollisüsteemide puuduste kõrvaldamiseks, eeskätt liidu delegatsioonide tasandil;
28. väljendab muret abipoliitikaga tegelevate töötajatega seotud jätkuvate probleemide pärast; on seisukohal, et viivitamatult tuleks tegeleda arengu ja koostöö peadirektoraadi EuropeAid personali suure voolavuse ning vastava kvalifikatsiooniga töötajate vähesusega liidu delegatsioonides; on arvamisel, et vajaduse korral tuleks komisjonil liidu delegatsioonides abi korraldamiseks asjakohaste inimressursside tagamiseks teha koostööd Euroopa välisteenistusega; loodab, et komisjon esitab nende puuduste kõrvaldamiseks kavandatud ja võetud meetmete kohta 2012. aasta lõpuks üksikasjaliku aruande;
29. julgustab komisjoni nõudma liidu delegatsioonidelt järjekindlat tehnilist ja finantsjärelevalvet ning keskenduma sisearuandluses rohkem sekkumismeetmetega saavutatud tulemustele;
30. kutsub komisjoni liidu delegatsioonide aktiivsel osalemisel üles analüüsima ja otsima võimalusi abiprogrammide finantsiliseks võimendamiseks partnerriikides, kaasates ka Euroopa Investeerimispanka ning arengut rahastavad riiklikud asutused ja rahvusvahelised institutsioonid Euroopas;

V osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2011 „Järelaudit seoses eriaruandega nr 1/2005 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juhtimise kohta”

31. nõuab tungivalt, et komisjon täidaks viivitamata eriaruandes nr 1/2005 antud soovitusi, sest 14 soovitusest, millega komisjon nõustus, on praeguseks täielikult ellu viidud ainult

kaks; loodab, et teda hoitakse 12 seni elluviimata soovitusel täitmisel tehtavate edusammudega täielikult kursis;

32. tunneb heameelt asjaolu üle, et Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) kasutab rohkem oma uurimisvolitusi, näiteks teostades kohapealset kontrolli ja viies läbi küsitlusi või keskendudes tõsisematele ja keerukamatele juhtumitele; on rahul sellega, et OLAF kasutab rohkem elektroonilist juhtumite haldussüsteemi ja on kasutusele võtnud ajaplaneerimissüsteemi; kuid avaldab kahetsust selle pärast, et juhtumite keskmine kestus ületab endiselt 2 aastat ja et 2009. aastal kulus juhtumite uurimisele ainult 37% kogu ameti tööajast;
33. kutsub OLAFi üles parandama ajaplaneerimist ülesannete parema jaotuse tagamiseks, et vähendada uurimisvälisele tegevusele kuluvat aega; soovib näha uurimisvälise töö, millele kulub 63% kogu tööajast, tegelikke tulemusi;
34. märgib, et eriaruande nr 2/2011 joonise 2 kohaselt loeti uurimistegevuse kõige nõrgemaks küljeks eesmärkide selgust ja kavandamist; soovib edaspidi asjakohaselt kinnitada igale uurimisele selged eesmärgid, võttes arvesse, et selged eesmärgid on iga uurimise ja selle ressursside planeerimise aluseks;
35. märgib, et eriaruande nr 2/2011 kohaselt ja vaatamata OLAFi paljudele senistele avaldustele puudub endiselt käimasolevate uurimistoimingute õiguslikkuse sõltumatu kontroll ja ei ole ka eeskirju, mis tagaksid uurimistoimingute toimumise ennustatavas järjekorras; märgib lisaks, et ehkki komisjoni muudetud ettepanekus võtta vastu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 (COM(2011)0135) on selgesõnaliselt väljendatud komisjoni tahe kehtestada läbivaatamismenetlus, ei võrdu see siiski konkreetse uurimise sõltumatu kontrollimisega ja on seetõttu veelgi nõrgem kui esialgne ettepanek; tuletab meelde, et see on ka Euroopa Kohtu senisest kohtupraktikast tulenev keskne nõue; peab seepärast sellise kontrollimehhanismi loomist vältimatult vajalikuks, mitte ainult asjaomaste isikute või ettevõtjate õiguste kaitseks, vaid ka OLAFi uurijate õiguste kaitseks kõnealuste isikute või ettevõtjate algatatud kohtumenetlustes; rõhutab vajadust OLAFi selgete volituste järele ka liidu muude institutsioonidega seoses;
36. jagab kontrollikoja arvamust, et vaja on ühte kõikehõlmavat dokumenti, mis selgelt kajastaks OLAFi tegevust erinevates sektorites, võimaldades mõõta saavutatud edu aastate lõikes; rõhutab, et oluline on eristada avalikkusele ja sisemiseks kasutamiseks koostatud aruandeid; on arvamisel, avalikkusele kättesaadav üksikasjalik aruanne on väga tähtis, sest see võimaldaks usaldusväärselt hinnata OLAFi tegevust ajavahemike ja sektorite lõikes;
37. avaldab kahetsust asjaolu üle, et OLAFi tegevuse tulemusi ei ole alati võimalik hinnata, kuna teave on esitatud eri dokumentides, mis on koostatud eri eesmärkidel ja eri adressaatidele; nõuab tungivalt, et komisjon looks sellise teabelevitussüsteemi, mis on ühtlustatud, selge ja võrreldav ning võimaldab OLAFi tegevuse täielikku ja objektiivset hindamist;
38. rõhutab, et pärast 2004. aastat on sissetuleva teabe hindamiseks kuluv aeg kahekordistunud 3,5 kuust 7,1 kuuni; on arvamisel, et esialgse hindamise etapp peaks piirduma sellega, et teha kindlaks, kas esialgses teabes sisalduvad väited vastavad tõele; on arvamisel, et esialgse hindamise etapil tuleks vältida uurimistegevust, mis põhjustab mitte üksnes õiguslikku ebakindlust, vaid ka moonutab uurimistegevuse erinevaid

aspekte käsitlevat statistikat; soovib uurimist alustada ja olemasolevaid uurimisvõimalusi kasutada juhul, kui esialgse hindamise etapis kogutud ja esialgse hindamise etapis seaduslike vahenditega saadud teave ei võimalda OLAFil otsustada, kas uurimist alustada või mitte;

39. nõustub kontrollikoja selles, et lühemad uurimised ja kvaliteetsemad lõpparuanded võivad aidata kaasa tulemuslikumale sanktsioonide süsteemile, mis võimaldab vahendite tagasisaamist ja distsiplinaar- või kriminaalmenetlusi;
40. avaldab kahetsust asjaolu üle, et hoolimata OLAFi ja Eurojusti vahel 2008. aastal alla kirjutatud koostöökokkuleppes, mille kohaselt OLAF on kohustatud teavitama Eurojusti igast pettusekahtluse juhtumist rohkem kui ühe liikmesriigi majandustegevuses osalejate vahel, on OLAF saatnud Eurojustile sellise teate vaid viie juhtumi kohta 2008. aastal ja ühe juhtumi kohta 2009. aastal, mis näitab, et koostöö OLAFi ja Eurojusti vahel ei suju, ja nõuab kõigi meetmete võtmist, et süvendada tegevust selles valdkonnas;
41. nõuab tungivalt, et OLAF parandaks tugeval õiguslikul alusel koostööd liikmesriikidega; toetab sellega seoses mõtet konsolideerida koostöö tugevdamiseks olemasolevaid erinevaid õiguslikke aluseid; nõustub kontrollikoja soovitusel sõlmida konkreetsete õigusaktide puudumise korral liikmesriikide uurimisorganitega lepingud, milles sätestatakse koostöö ja teabevahetuse üksikasjalikud eeskirjad;

VI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2011 „ÜRO organisatsioonide kaudu konfliktidest mõjutatud riikides antava ELi abi tõhusus ja mõjus“

42. väljendab heameelt kontrollikoja aruande üle ning kiidab heaks aruandes tehtud järeldused ja soovitused;
43. kiidab heaks asjaolu, et koostöö ÜROga võimaldab komisjonil jõuda sellistesse maailma piirkondadesse, kuhu ta omal jõul ei suudaks jõuda; on teadlik kõrge riskist, mis kaasneb abi osutamisega konfliktidest mõjutatud piirkondades; tunneb siiski muret projektide tõhususe ja projektide lõpuleviimise hilinemise osas tuvastatud puudujääkide pärast; väljendab heameelt UNICEFi, UNDP, UNOPSi ja UNFPA juhatuste hiljutiste otsuste üle avaldada komisjonile oma siseauditaruanded;
44. kutsub komisjoni üles tagama ÜRO kasutatavate liidu vahendite läbipaistvus iga-aastase eelarvemenetluse ajal, paremini planeerima kulutusi koos ÜROga ning kiirendama oma sisemenetlusi, et saavutada kiiremaid tulemusi;
45. on seisukohal, et nõuetekohane järelevalve sõltub paratamatult piisavast aruandlusest; tunneb suurt muret asjaolu pärast, et aruandlus on endiselt ebapiisav, hoolimata mitmes järjestikuses eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevas Euroopa Parlamendi resolutsioonis esitatud palvetest olukorda parandada ning mitmetest komisjoni ja ÜRO organisatsioonide võetud kohustustest vajalikke meetmeid kiiresti rakendada; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks parlamendile hiljemalt 2012. aasta märtsi lõpuks spetsiaalselt koostatud tegevuskava selgete ja lepinguliste eesmärkidega, et märkimisväärselt parandada aruandlussüsteemi kõikide projektide ja programmide puhul, mida rahastatakse ühise haldamise meetodi kaudu ning mis on ÜRO organisatsioonidele delegeeritud;

46. nõuab, et juhul, kui mitut abiandjat hõlmava sihtasutuse kaudu rahastatakse projekte koos teiste rahastajatega, peaks komisjon teaks täpselt rahastatava projekti ulatust; on seisukohal, et paremate kontrollimehhanismide tagamiseks tuleks raha hallata eraldi kontol; usub, et kui projekti tingimused ei ole rahuldavad, peaks komisjonil olema võimalus projekt tagasi lükata ning sama peaks kehtima juhul, kui liidu esindajad ei ole piisavalt programmi kavandamisprotsessi kaasatud;
47. jagab kontrollikoja seisukohta, et komisjoni seaduslikkuse ja korrektsuse kontrolle tuleks täiendada piisavate kontrollidega projektide tulemuslikkuse ja tõhususe üle; kutsub seetõttu komisjoni üles koos Euroopa välisteenistusega kindlaks määrama selged ja mõõdetavad eesmärgid ning kehtestama piisavad kontrollimeetmed; rõhutab sellega seoses rakendavatelt partneritelt piisava kinnituse saamise olulisust; tuletab meelde ja rõhutab, et Euroopa Parlament on nõudnud rakendavatelt partneritelt kinnitavaid avaldusi; palub komisjonil anda nendele avaldustele ametlik vorm ning teha need parlamendile heakskiidu andmise menetluse ajal kättesaadavaks; jagab komisjoni siseauditi talituse soovitusi viia läbi eelkontrolle lepingute sõlmimist käsitlevate kokkulepete ja maksete puhul, et kontrollida kavandatud ja esitatud kulude abikõlblikkust; nõuab, et selleteemalised arutelud toimikus dokumenteeritaks; rõhutab siseauditi talituse arvamust, et ÜRO nõutavad ja liidu makstavad täiendavad halduskulud ja muud kaudsed kulud peavad olema nõuetekohaselt dokumenteeritud ja põhjendatud;
48. toetab kontrollikoja arvamust, et projektide puhul tuleks hinnata realistlikke ajakavasid antud asjaolude alusel, et vältida ajakulu ja kulude plahvatuslikku suurenemist, mis on sätestatud Euroopa Ühenduse ja ÜRO vahelises finants- ja haldusraamistiku lepingus; tuletab komisjonile meelde, et lõplik vastutus eelarve täitmise eest lasub komisjonil; palub komisjonil viia Euroopa Parlament kurssi ELi-ÜRO läbivaadatud aruandlussuuniste kasutamisega;
49. kutsub komisjoni üles rakendama kuluvõrdluse mehhanismi, et tuvastada ja vältida liiga suurte arvete esitamist, ning keelduma täiendavatest kaudsetest kuludest, mis tulenevad alltöövõtulepingute sõlmimisest, nagu kontrollikoda tuvastas kahel juhul; palub komisjonil viia koos ÜROga läbi ühiseid uurimisi, kui projektide usaldusväärsuses on kahtlusi;
50. avaldab kahetsust, et ainult väga vähesed uuritud projektidest on seotud mitut abiandjat hõlmavate sihtasutustega; kutsub kontrollikoda üles avaldama eriaruande, milles keskendutakse üksnes mitut abiandjat hõlmavate sihtasutuste juhtimisele;
51. kutsub kontrollikoda üles teavitama Euroopa Parlamenti juhul, kui kontrollikojal on finants- ja haldusraamistiku lepingu alusel jätkuvalt raskusi täieliku juurdepääsu saamisel ÜRO audiitorite töödokumentidele; tuletab meelde, et Euroopa Parlament on nõudnud sellise juurdepääsu andmist; palub komisjonil, juhul kui komisjoni teenistustel on jätkuvalt ebapiisav juurdepääs sellistele dokumentidele, kinni pidada vastavate toimetustega seotud tulevase makseid, rakendades finantsmääruse erisätteid, mida kasutatakse põhjenduste puudumisel; kutsub komisjoni üles esitama järgmise eelarve täitmisele heakskiidu andmise ajal aruandeid parlamendi eelarvekontrollikomisjonile vastavalt olukorra arengule – nii seoses juurdepääsuga auditoraruannetele kui ka aruandluse kvaliteediga; palub komisjonil hoiduda ÜRO organisatsioonidele uute projektide ja programmide delegeerimisest, kui neid meetmeid ei ole rakendatud;

VII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2011 „VKEd tagatissüsteemi audit”

52. väljendab heameelt eriaruande üle, mille näol on tegemist kontrollikoja esimese rahastamisvahendi analüüsiga; juhib tähelepanu asjaolule, et VKEd tagatissüsteemi peetakse edukaimaks liidu programmiks rahastamisvahenditega seoses; ootab, et komisjon teataks, kas on toimunud muutusi rahastamisvahendi 2009. aastal ilmnenud võimendusefektis 1:10 või ligikaudu 0,045% suuruses kahjumi määras, mida kontrollikoda 2009. aasta lõpus täheldas;
53. peab VKEd tagatissüsteemi kontrollikoja õigustatud kriitikast (mille kohaselt puudub tõestus liidu tasandi lisandväärtuse kohta ja abil on üksnes kohalik tähtsus käsitööettevõtete ja jaekaupluste toetajana) hoolimata kasulikuks programmiks; teeb ettepaneku, pidades silmas VKEd olulisust liikmesriikide ja liidu kui terviku majandusstruktuuris, et programmis osalevat 13 riiki tuleks tutvustada ja nende tulemusi analüüsida, kuna selle põhjal saaks teha järeldusi VKEd tagatissüsteemi paremaks suunamiseks;
54. ootab, et komisjon arutaks ja käsitleks liidu tasandi lisandväärtuse ja tühimõju probleeme usaldusväärselt, kuna liidu meetme eesmärk ei tohi olla üksnes riiklike meetmete jaoks struktuuride loomine ega riiklike meetmete asendamine; on seisukohal, et see kontrollikoja peamine kriitika ja ka kontrollikoja väljendatud mure (et toetuse ulatus on liiga lai ja ei keskenduta üksnes nende VKEd toetamisele, kellel on välisele rahastamisele piiratud juurdepääs) on tõsised;
55. on seisukohal, et VKEd tagatissüsteemi rahastamise kohta on vaja avalikku arutelu; juhib tähelepanu sellele, et konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi eelarverea vahendeid vähendati 2010. aastal 57 300 000 euro võrra; palub selgitust selle kohta, kui palju töötajaid tegeleb komisjonis ja Euroopa Investeerimisfondis (EIF) VKEd tagatissüsteemi haldamisega ja kui suured on asjaomased halduskulud; palub teavet selle kohta, kui palju taotlusi on tagasi lükatud;
56. võtab teadmiseks kontrollikoja üldised tähelepanekud parandatud ja tulemustele orienteeritud tasude süsteemi kohta EIFi osutatavate finantsteenuste valdkonnas; märgib, et komisjon ei ole sellele punktile üldse vastanud, ja ootab komisjonilt üksikasjalikuma teabe esitamist;
57. kiidab heaks kontrollikoja soovitusel, millega:
- tulevased VKEd toetusprogrammid peaksid põhinema selgel sekkumisloogikal;
 - tuleks parandada tulemusnäitajaid, et komisjonil oleks paremini võimalik jälgida VKEd tagatissüsteemi eesmärkide saavutamist;
 - tuleks määrata kindlaks täpsemad sihtnäitajad, mis peegeldavad paremini rahastamisvahendi eesmarke, järelevalvet tuleks ajakohastada, et mõõta nende sihtide saavutamise suunas tehtavaid edusamme, ja kavandada tuleks asjakohaseid meetmeid tühimõju minimeerimiseks;

võtab rahuloluga teadmiseks asjaolu, et komisjon on eespool nimetatud soovitusel aktsepteerinud, ning kutsub komisjoni üles teavitama Euroopa Parlamenti meetmetest, mida ta kavandab ja/või on juba võtnud;

58. kiidab heaks kontrollikoja soovitused ja palub komisjonil tagada, et:
- järgnevate toetuskavade puhul kinnitataks õiguslik alus ja haldusleping aegsasti enne programmitöö perioodi algust;
 - mis tahes järgneva programmi jaoks pandaks paika võimalike finantsvahendajate taotluste avalduste hindamiseks punktisüsteem ning määrataks kindlaks valiku miinimumnõuded;

võtab teadmiseks komisjoni seisukoha vaadelda neid soovitusi põhjalikumalt ning kutsub komisjoni üles teavitama Euroopa Parlamenti oma järeldustest ja andma teada, kas kavandatakse meetmeid nende soovitude arvessevõtmiseks;

VIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2011 „Ühtse otsemaksete kava usaldusväärse finantsjuhtimise parandamise käigus käsitlemist vajavad küsimused”

59. väljendab heameelt kontrollikoja aruande üle ning loeb suure huviga selles tehtud järeldusi ja soovitusi; kiidab kontrollikoda õigel ajal olulist teemat käsitleva raporti esitamise eest;
60. on seisukohal, et ühtne osamaksete kava (SPS) ei aita piisavalt kaasa aluslepingust tulenevate ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) eesmärkide saavutamisele; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema ettepaneku vajalike muudatuste kohta õigusaktides, et SPS aitaks võimalikult suurel määral kaasa ÜPP eesmärkide saavutamisele; on seisukohal, et SPSi tuleks täiustada nii, et toetused oleksid paremini suunatud tegelikele põllumajandustootjatele; nõuab tungivalt, et nõukogu toetaks Euroopa Parlamendi ja komisjoni jõupingutusi Euroopa kõige ulatuslikuma toetuskava tõhususe ja tulemuslikkuse parandamiseks ning aitaks sel viisil liidu maksumaksjate raha paremini suunata;
61. on seisukohal, et SPSi põhireeglid on liiga paindlikud (nt reeglid heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kohta, GAEC) ja jätavad liiga palju tõlgendamisvõimalusi; kutsub komisjoni andma selle kohta, kuidas liidu õigusakte liikmesriikide õigusesse üle võtta, täpsemaid juhiseid, et vältida kõnealuste reeglite venitamist liikmesriikide poolt; usub selle taustal, et komisjonile tuleks anda asjakohased delegeeritud volitused lünkade ja puudujääkide võimalikult kiireks kõrvaldamiseks;
62. on seisukohal, et ajalooline mudel on oma ülesande täitnud ja sellest tuleks seetõttu järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jooksul loobuda; toetab kontrollikoja soovitusi nr 6, mille kohaselt peaksid SPSi toetused põhinema liidu eri piirkondades valitsevatel põllumajandustingimustel; on lisaks veendunud, et praegust 20 mudelit tuleks koondada nii, et kõigis liikmesriikides rakendataks soovitatavalt üht ühtset liidu mudelit;
63. tuletab meelde, et sektori innovatsiooni tagamiseks on äärmiselt oluline uute põllumajandustootjate sisenemine põllumajandussektoris; väljendab seetõttu muret seoses kontrollikoja avastatud teabega, et mõned SPSi taotlevad liikmesriigid (17 liikmesriigist 5) ei kasuta saadaolevaid riikliku reservi võimalusi uute põllumajandustootjate juurdepääsu hõlbustamiseks äritegevusele, mis suurendaks maapiirkondades põlvkondade vahetumist;
64. on seisukohal, et praegune SPSi toimib sellisel viisil, et see ei edenda piisavalt

põllumajandussektori innovatsiooni ning lisaks takistab uute tulijate sektorisse sisenemist;

65. väljendab erilist muret seoses sellega, et SPSi toetuste ning põllumajandustootjate poolt heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmiseks tehtud kulutuste vahel ei ole otsest seost; leiab, et selle tagajärjeks on tasakaalu puudumine toetuste suuruse ning parema keskkonna ja suurema loomade heaolu ja toiduohutuse vahel; tunnistab aga, et lahutamise põhimõte seab nimetatud sideme rajamisele piirangud;
66. on veendunud, et komisjon peaks oma ettepanekus ühise põllumajanduspoliitika tulevikusuundade kohta pärast 2013. aastat tagama selle, et toetuste jagamine põllumajandustootjate vahel oleks tasakaalustatum;

IX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2011 „Kas ERFi kaasrahastatud turismiprojektid olid mõjusad?“

67. tunneb heameelt kontrollikoja tuvastatud asjaolude üle, eelkõige asjaolu üle, et kõik projektid andsid ühel või teisel viisil positiivseid tulemusi ja et enamik projekte andis edukaid tulemusi mitmes valdkonnas; märgib samuti, et projektid aitasid kaasa kohaliku majanduse arengule ja/või aitasid säilitada piirkonna kultuuri-, ajaloolise, kunsti- ja keskkonnapärandi elemente;
68. toetab kontrollikoja tähelepanekut, et töökohtade loomine või säilitamine on oluline tegur teel majanduse ja tööhõive tasakaalustatud ja säästva arengu suunas;
69. märgib murega, et ainult 58% valimi projektide puhul olid kehtestatud eesmärgid, samas kui ülejäänud 42% projektidest ei olnud tulemuslikkusega seotud eesmärgid, ning et enamiku valimi projektide puhul ei jälgitud tulemuste saavutamist;
70. avaldab kahetsust asjaolu pärast, et projektide tulemuslikkust või Euroopa lisandväärtust oli raske hinnata, kuna puudus projekti eesmärkide süstemaatiline seadmine, ülesannete ja näitajate kehtestamine ning sellele järgnev tulemuste jälgimine ja hindamine;
71. toetab kontrollikoja soovitusi korraldusasutustele, et nad tagaksid, et sobivad eesmärgid, ülesanded ja näitajad (nt loodud töökohtade arv, turismisektori suutlikkuse suurendamine ning turismisektori elavdamine) esitatakse toetuse taotlemise ja otsustamise etappides, et võimaldada valida projekte, mis on tõenäoliselt kõige tõhusamad, ning tagada nende tulemuste hindamine; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid soosiks sellist praktikat;
72. toetab kontrollikoja soovitusi, milles kutsutakse komisjoni üles võtma ette turismisektorile antava abi hindamine, kaaluma, millises ulatuses on see tulus võimalus liikmesriikide pingutuste toetamiseks, et edendada majanduskasvu, ning kaaluma, kas sellist toetust oleks võimalik paremini suunata;
73. kiidab heaks komisjoni püüdlused lihtsustada ERFi toetuste andmise protseduuri, et vähendada projektide elluviijate halduskoormust; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks aruande selles valdkonnas saavutatud edu kohta;

X osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2011 „Kas põllumajanduslik keskkonnatoetus on hästi kavandatud ja hallatud?“

74. mõistab, kui olulised on põllumajanduskeskkonna meetmed nende ELi poliitikasuundade keskmes, mille eesmärk on vähendada põllumajanduse negatiivset mõju keskkonnale; on seisukohal, et põllumajanduslike keskkonnatoetuste eesmärk on kannustada „põllumajandustootjaid ja teisi maa valdajaid teenindama ühiskonda tervikuna, võttes kasutusele põllumajandusliku tootmise meetodeid, mis on ühitatavad keskkonna, maastiku ja selle tunnusjoonte, loodusvarade, mulla ja geneetilise mitmekesisuse kaitse ja parandamisega, või jätkates nende meetodite kohaldamist”¹;
75. rõhutab samas, et avaliku sektori rahalisi vahendeid kasutades tuleks tagada suurim võimalik kulutõhusus ja käegakatsutavad tulemused; rõhutab, et eriti kiiresti on vaja täita liidu võetud kohustused (kasvuhoonegaaside heite vähendamine aastaks 2020, ELi 2020. aasta loodusliku mitmekesisuse strateegia jne);
76. on mures kontrollikoja järelduse pärast, mille kohaselt ei kavandata ega seirata põllumajanduslikku keskkonnapoliitikat viisil, mis võimaldaks saada püsivat keskkonnaval kasu, sest põllumajandusliku keskkonnatoetuse eesmärgid ei ole piisavalt täpsed hindamaks, kas need on saavutatud, keskkonnale avalduv surve ei ole põllumajandusliku keskkonnatoetuse puhul selge põhjendus, ning põllumajandusliku keskkonnapoliitika saavutused ei ole kergesti kontrollitavad; kutsub liikmesriike üles koostama täpsemini suunatud maaelu arengukavasid ning kutsub komisjoni üles enne arengukavade heakskiitmist neid rangemini hindama; rõhutab hästi juhitud liidu maaelu arengu võrgustiku tähtsust;
77. väljendab heameelt kontrollikoja järelduse üle, et põllumajandustootjaid toetatakse asjakohaste suunistega üldiselt hästi; märgib siiski vajadust täiustada heade tavade levitamist ja tagasisidet tulemuste kohta; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama sellel otstarbel paremini ära olemasolevaid struktuure, näiteks Euroopa maaelu arengu võrgustikku;
78. väljendab heameelt kontrollikoja järelduse üle, et põllumajandustootjaid toetatakse asjakohaste suunistega üldiselt hästi, ning võtab teadmiseks kontrollikoja tuvastatud heade tavade arvukad näited; on mures, et enamik liikmesriikidest ei hinda minimaalset osalustaset, mida vajatakse selleks, et alameetmed tagaksid oodatava keskkonnamõju ning et toetussummad oleksid selle osalejate miinimumtaseme saavutamiseks piisavad; on arvamusel, et maaelu arengu poliitika Leader-lähenemist võiks samuti kasutada kollektiivse lähenemisviisi rakendamiseks;
79. on mures kontrollikoja tuvastatud puuduste pärast toetuse suuruse kehtestamisel; kutsub komisjoni üles enne arengukavade heakskiitmist tagama, et kõiki elemente, mida kontrollikoda toetuse suuruse nõuetekohaseks kehtestamiseks vajalikuks on pidanud, on asjakohaselt arvesse võetud;
80. on mures selle pärast, et enamik kulutustest tehti „horisontaalsetele” alameetmetele, mida rakendati terves arengukavaga hõlmatavas piirkonnas ilma, et seda oleks maaelu arengukavades alati põhjendatud; peab vastuvõetamatuks, et liikmesriigid kasutavad suunamist ja valikumenetlusi vaid piiratud ulatuses; on seisukohal, et suunamise puudumist tuleks igal juhul arengukavas põhjendada;

¹ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1), põhjendus 35.

81. on sügavalt mures selle pärast, et põllumajandusliku keskkonnapoliitika juhtimises ei võeta piisavalt arvesse konkreetseid keskkonnavalaseid vajadusi, seega ei tagata suurimat kuluefektiivsust; peab vastuvõetamatuks, et kontrollikoja leiu kohaselt ei olnud 39%-l uuritud lepingutest lepingute rakendamise piirkonnas konkreetseid keskkonnale avalduvaid survetegureid või liikmesriigid ei suutnud neid probleeme tuvastada; kutsub liikmesriike üles keskenduma kollektiivsele lähenemisviisile, kui see tagaks soovitud keskkonnamõju;
82. rõhutab järgmise programmiperioodi kontekstis, et põllumajandusliku keskkonnatoetuse soovitud mõju saavutamiseks loodusliku mitmekesisuse, keskkonnasõbraliku põllumajanduse ja metsandussüsteemide ning traditsiooniliste põllumajanduslike maastike säilitamise ja loomise, vee ja kliimamuutuse osas on vaja põllumajandusliku keskkonnatoetuse kavasid täpsemate prioriteetidega suunata;
83. tunneb heameelt komisjoni ettepanekus võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (COM(2011)0627/2) valitud lähenemisviisi üle, millega asetatakse suuremat rõhku maaelu arengukavade järjepidevale seirele ja tõhususe mõõdikutele;

XI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2011 „Alusetult tehtud maksete tagasinõudmine ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas”

84. tunneb heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning võtab kontrollikoja tuvastatud asjaolud teadmiseks; rõhutab Euroopa Parlamendi aastatepikkust kriitikat selle kohta, et tagasinõudmissüsteem toimib ainult osaliselt; rõhutab, et komisjoni paremad näitajad tagasinõudmise kohta tähendavad jätkuvalt seda, et 60% alusetult tehtud maksetest jääb ebaseaduslikult abisaajale; märgib, et kui lähtuda kontrollikoja andmetest, siis on see isegi 90%;
85. kiidab heaks kontrollikoja soovitused, mille kohaselt komisjon peaks:
- nõudma liikmesriikidelt aruandlust eeskirjade eiramise ja muude tagasinõudmistele kohta tagasinõudeteatise koostamise ajamomendil;
 - võtma kasutusele ühtlustatud ajavahemiku võimaliku eeskirjade eiramise avastamise ja võlgnikule tagasinõudekorralduse esitamise vahel, tõhustades ühtlustamist liikmesriikide vahel ja tagades teabe õigeaegse edastamise OLAFile;
 - koostama tagasimaksmata võla intressi kohaldamise, registreerimise ja aruandluse kohta selged ja üheselt mõistetavad eeskirjad;
 - selgitama võlgade lootusetuks tunnistamise tingimusi, eelkõige seoses maksejõuetuse juhtumitega; ja
 - koostama igal aastal täpse hinnangu alusetult tehtud maksete kohta lõplikele toetusesaajatele ühe aasta lõikes, et saada teada, kui palju oleks pidanud lõplikelt toetusesaajatelt tagasi nõudma, ja jaotada tagasinõuded täpselt kahju tekkimise aasta järgi;

86. märgib, et tagasinõuete süsteem hõlmab ühtekokku ainult väikest osa maksetest ja et põllumajanduspoliitika puhul viimase kümne aasta jooksul hinnanguliselt makstud 500 000 000 000 eurost nõuti tagasi 5 000 000 000 (1%) (eriaruanne nr 7/2010); märgib lisaks, et seega on kallim hoida töös toimivat kontrollisüsteemi kui maksta komisjonile finantskorrektsioone;
87. võtab teadmiseks, et komisjon soovib neid soovitusi põhjalikumalt kaaluda, ning kutsub komisjoni üles andma parlamendile teada, milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta, et neid soovitusi arvesse võtta;
88. avaldab kahetsust, et ajavahemikul 2006–2009 kanti võlgu maha ja tasuti liidu eelarvest 87,8% ehk 428 900 000 eurot; palub komisjonil kohaldada karistusemehhanisme, kui liikmesriigid kannavad lootusetuid võlgu maha juhul, kui see ei ole asjakohane; rõhutab, et selleks tuleb selgelt ja praktiliselt sõnastada suunised, et ei oleks ruumi eri tõlgendustele;
89. kiidab heaks kontrollikoja soovitused ja palub komisjonil tagada, et:
- parandatakse veelgi liikmesriikidepoolset võlahaldust ja selle aruandlust ning tagatakse nende võlgade järjekindel käsitlemine kõigis liikmesriikides;
 - õigel ajal antakse suunised selleks, et käsitleda aruandluse ja raamatupidamisarvestuse põhimõistetega seonduvat jätkuvat ebaühtlust;
 - 50/50 reegli kohaldamine vaadatakse läbi, eelkõige summad, mille puhul võidakse vältida võla tasumist, ning et reeglit kohaldatakse tulemuslikult;
 - sertifitseerimisasutused võtaksid liikmesriikide võlgnike registrite kontrollimisel arvesse esiletõstetud ohte;
 - toetusesaajatelt nõutakse tagasi suurem osa alusetult tehtud makseid;
 - lõpetatakse tagasinõuete töörühma vanade juhtumite järelkontroll ning tagatakse ühtne kohtlemine kõigis liikmesriikides;
90. võtab teadmiseks komisjoni selgitused nende soovitude kohta ning palub komisjonil neid soovitusi põhjalikult kaaluda; palub komisjonil teatada Euroopa Parlamendile oma järeldustest ning teatada, kas nende soovitustega seoses on kavas võtta mingeid meetmeid;
91. tunneb heameelt OLAFi algatuse üle uurida võimalust muuta komisjoni 14. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1848/2006 eeskirjade eiramise ja valesti makstud summade tagasinõudmise kohta ühise põllumajanduspoliitika rahastamisel, infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas¹, et parandada teabeedastust ja olemasoleva teabe kasutamist; palub OLAFil teatada tuvastatud asjaolud Euroopa Parlamendile;
92. nõuab seni tagasimaksmata võlgade (tagasinõuete) võrdset kohtlemist kõigis liikmesriikides ning seda, et selliste summade, mida peab liidule tagasi maksma liidu õiguse rikkumise tõttu, tagasimaksmise kindlustamiseks võetaks meetmeid, vaatamata

¹ ELT L 355, 15.12.2006, lk 56.

asjaolule, et mõnes neist riikidest valitseb finantskriis;

93. märgib, et summa, mida liikmesriigid peavad 50/50 reegli (2006–2009) kohaselt maksuma, on 424 000 000 eurot, millest 58% puudutab Itaaliat; palub selle olukorra parandamiseks Itaalia jaoks tegevuskava koostamist;
94. tuletab meelde, et liikmesriikidelt mahaarvatud summad (tegelikult maksumaksjate raha) ega toetusesaajatelt tagasi saadud summad ei ole parlamendile esitatud finantsaruannetes endiselt selgelt ja arusaadavalt kirjas; palub komisjonil see teave parlamendile edastada;
95. palub kontrollikojal avaldada samateemaline aruanne struktuurifondide valdkonna kohta;

XII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2011 „Kas ERFi toetust saanud e-valitsuse projektid on olnud mõjusad?”

96. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande ja kontrollikoja hinnangu üle, et ERFi toetust saavad e-valitsuse projektid on aidanud kaasa avalike elektrooniliste teenuste arengule;
97. kiidab heaks kontrollikoja soovitusel, eelkõige et:
 - liikmesriigid peaksid välja töötama e-valitsuse strateegiad, mis põhinevad kindlaks tehtud vajadustel ja millel on selged eesmärgid ning ülesanded on jagatud eesmärkide saavutamise eest vastutavate asutuste vahel;
 - korraldusasutused peaksid valima ERFi toetust saavad e-valitsuse projektid nende tõenäoliste kulude ning oodatava kvalitatiivse ja kvantitatiivse kasu hindamise alusel;
 - liikmesriikide korraldusasutused peaksid tagama, et ERFi rahastamiseks valitud e-valitsuse projektid keskenduksid mitte ainult projekti väljunditele, vaid ka protsesside või organisatsiooni muutmisele, et välja töötatud süsteemidest kasu saada;
 - korraldusasutusi tuleks ergutada rakendama parimaid tavasid, mille kohta saab nõu näiteks ePractice kogukonna kaudu, ning nad peaksid soovutama asjakohase projektijuhtimise meetodika kasutamist ERFi toetust saavate e-valitsuse projektide puhul;
 - komisjoni tuleks kutsuda üles jätkama jõupingutusi tagamaks, et ERFi toetust saavate projektide puhul kohaldatakse üleeuroopalist koostalitlust võimaldavaid liidu põhimõtteid ja soovitusi, eriti EIFi põhimõtteid;
 - korraldusasutused peaksid E-valitsuse projekte valides tagama, et rahastamisotsuse aluseks oleva tasuvusanalüüsi puhul võetakse piisavalt arvesse kõiki olulisi kulusid, sealhulgas hoolduskulusid;
 - komisjoni tuleks kutsuda üles jätkama jõupingutusi tagamaks, et korraldusasutused kontrollivad ja hindavad projektitulemusi ja mõjusid, et näidata liidu vahendite mõjusat kasutamist ning anda tagasisidet tulevaste programmide kavandamise parandamiseks;

XIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 10/2011 „Kas koolipiima ja koolipuuvilja programmid on mõjusad?”

98. tuletab meelde koolipiima programmi 1999. aasta välishinnangut ja kontrollikoja tähelepanekut, et sellest ajast saati pole programmis tegelikke muudatusi tehtud;
99. rõhutab, et praeguse koolipiima programmiga samal viisil jätkamine oleks maksumaksjate raha raiskamine ning et kui programmi kohe põhjalikult ei uuendata, siis tuleks see lõpetada;
100. rõhutab, et vaid 10% kõigist koolipiima programmis osalemise õigusega koolidest kasutab nimetatud võimalust; on seetõttu seisukohal, et liikmesriigid on näidanud oma toetavat suhtumist programmi, hoolimata toetuste madalast määra ja programmi võimalikust tühimõjust; ergutab liikmesriike looma koolidele riiklikke toitumisprogramme, asendades sel viisil koolipiima ja koolipuuvilja programmid eesmärgikohasemate meetmetega;
101. on veendunud, et koolipiima ja koolipuuvilja programmid peaksid jätkudes toimima sarnasel viisil, et hõlbustada koordineerimist ja koostoime tekitamist, kuna kõnealuste programmide eesmärgid on samad;
102. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suunama meetmeid – teaduslikul alusel – lastele ja õpilastele, kes kõnealustest programmidest kõige rohkem kasu saaksid (toitumisvajaduste, vanusegrupi, tervisliku seisundi, sotsiaalse grupi jm mõistes); rõhutab, et meetmete suunamine muudab ka programmide mõju hindamise kergemaks;
103. on arvamusel, et tooteid tuleks jagada tasuta ja et toodete jagamist sööklates tuleks vältida;
104. nõuab, et kõnealuste programmide alla kuuluvate toodete jagamine peab sisalduma riiklikus ja/või piirkonnastrateegias, ning rõhutab, et selline strateegia peab sisaldama ka kaasnevaid meetmeid (vanemaid ja õpetajaid kaasavaid haridus- ja teavituse meetmeid);
105. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles seadma koolipiima programmi jaoks sisse kaasrahastamissüsteemi, mis oleks sarnane koolipuuvilja programmis kasutatavale; on veendunud, et komisjon ja liikmesriigid võiksid kaaluda kaasrahastamise laiendamist kaasnevatele meetmetele; lisaks usub, et kasutamata riiklikke rahastamispakette võiks liikmesriikide vahel ümber jaotada;
106. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama tõhusaid järelevalve- ja kontrollisüsteeme;

XIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2011 „Kas geograafiliste tähiste kava ülesehitus ja juhtimine võimaldab sel tõhusalt toimida?”

107. tunneb heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning võtab teadmiseks kontrollikoja tuvastatud asjaolud selle kohta, et
 - geograafiliste tähiste kava õigusnormides ei ole tootespetsifikaatide kontrollimiseks minimumnõudeid ette nähtud ning normides ei käsitleta küsimusi nagu kontrollide minimaalne katvus, nende sagedus, valikumeetod ja

tootmise ja levitamise eri etappidega seotud kontrollitavad osapooled;

- määruses (EÜ) nr 882/2004 ei käsitleta seda, millised peaksid olema geograafiliste tähiste kavaga seotud keelatud tegevuse takistamiseks ja avastamiseks tehtavate liikmesriikide-poolsete kontrollide omadused ja olemus;

108. on mures selle pärast, et kontrollikoja auditi kohaselt on selle tagajärjel tekkinud olukord, kus liikmesriikide kontrollisüsteemid on mitmes olulises küsimuses erinevad, ning on seisukohal, et neid erinevusi tuleb edaspidi vähendada; võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku (COM(2010)0733), mis kuulub nn kvaliteedipaketti; nõuab, et loodaks asjakohased kontrollstruktuurid ja süsteem, mis tagaks kaitstud päritolunimetusega ja kaitstud päritolunimetusega toodete ühtlaselt kõrge kvaliteedi ning mis takistaks ja tuvastaks keelatud tegevusi mis tahes liikmesriigis; on aga seisukohal, et selle tulemusel ei tohiks kehtestada lisakontrolle, määratleda maksimaalseid kontrollinõudeid ega suurendada bürokraatiat;
109. toetab kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt peaks komisjon lisama liikmesriikides tehtavate regulaarsete auditite kavasse ka liikmesriikide läbiviidud geograafiliste tähiste kava kontrollide auditid, ning nõuab, et komisjon võtaks vastavaid meetmeid;
110. tuletab meelde, et kontrollikoda tegi kindlaks, et taotluste kontroll nii riiklikul kui komisjoni tasandil võtab kaua aega, ning palub komisjonil bürokraatlikke ja pikki registreerimismenetlusi lihtsamaks ja lühemaks muuta, sest sel juhul oleks võimalike taotlejate – keda praegu heidutab liiga palju aega nõudvad taotlusmenetlused – huvi geograafiliste tähiste kava vastu suurem;
111. on mures seetõttu, et kontrollikoda leidis, et tarbijad ja tootjad teavad geograafiliste tähiste kavast vähe; on mures ka seetõttu, et kasutatavad meetmed geograafiliste tähiste kava tuntust tõenäoliselt ei suurenda ning need on ebapiisavad, et tootjaid osalema innustada; nõuab seetõttu, et komisjon hindaks põhjalikult olukorda, võtaks välja selge strateegia ja teeks kindlaks tõhusad meetmed ja vahendid, millega geograafiliste tähiste kava, selle toodete ja logode tuntust suurendada; näiteks võiks kasutada omaalgatuslikku kampaaniat;
112. toetab kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt tuleks luua vastastikuse abistamise süsteem, mis vastab geograafiliste tähiste kavaga tegelevate riiklike ametiasutuste erinõuetele;
113. tuletab meelde, et liidu geograafiliste tähiste kava hõlmab kaht liiki kaitstud nimetusi: kaitstud päritolunimetus ja kaitstud geograafiline tähis; juhib tähelepanu, et need kirjeldused tekitavad tarbijate jaoks segadust, kuna nendevaheline erinevus ei ole selgelt välja toodud; teeb seetõttu ettepaneku võtta kasutusele selgemad näitajad, mis võimaldavad tarbijatel aru saada, milline on kaitstud nimetuste erinevus sõltuvalt sellest, mil määral ja mis viisil on toode seotud geograafilise piirkonnaga;
114. on mures hiljuti avaldatud pressiteadete pärast, millest selgub, et teatavad kolmandad riigid on geograafilisi tähiseid valesti kasutanud või kuritarvitanud; palub komisjonil võtta meetmeid liidu geograafiliste tähiste kava raames registreeritud toodete kaitsmiseks ka rahvusvahelise kaubanduse kontekstis ning teha kolmandate riikidega vastavate kokkulepete sõlmimiseks koostööd;

115. palub komisjonil Euroopa Parlamendile võetud meetmete tulemustest teada anda;

XV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2011 „Kas komisjoni menetlused tagavad riigiabi kontrolli tõhusa juhtimise?”

116. väljendab rahulolu eriaruande üle ja kiidab üldiselt heaks kontrollikoja soovitusel, lisades järgmised märkused ja märkides, et kõnealuse auditi jaoks valiti välja ainult 8 liikmesriiki;
117. võtab teadmiseks kontrollikoja hinnangu, mille kohaselt komisjon reageeris finantskriisile kiiresti ja tulemuslikult ning on sel viisil aidanud oluliselt vältida mis tahes suure liidus peakorterit omava finantsasutuse pankrotistumist;
118. kutsub komisjoni üles olema suhetes liikmesriikidega ennetavam ja eelkõige:
- tegema rohkem pingutusi, et suurendada teadlikkust riigiabi eeskirjadest, levitades parimaid tavasid ja andes rohkem praktilisi suuniseid;
 - tagama, et ettenähtud juhtudel teatatakse nõuetekohaselt igasugusest riigiabist, ja töötama välja vahendid liikmesriikide korralekutsumiseks juhul, kui seda ei tehta;
 - eraldama viivitamatult riigiabi kontrolli tarvis rohkem inimressursse;
119. märgib nõrkusi seoses vajadusega kiirendada otsustusprotsessi ja suurendada selle läbipaistvust ja kutsub komisjoni üles võtma meetmeid uurimismenetluste kestuse piiramiseks; märgib liikmesriikidele saadetud teabepäringute suurt arvu ja julgustab komisjoni nende arvu menetluste kiirendamise huvides piirama; kutsub komisjoni üles teatama parlamendile viimase nelja aasta jooksul igal liikmesriigil keskmiselt juhtumite lõpetamiseks kulunud aeg;
120. julgustab komisjoni ka edaspidi kaaluma, kas finantskriisile edukal reageerimisel saadud õppetunde oleks võimalik kasutada selleks, et ka „tavatingimustel” tööd sujuvamaks muuta, ja palub komisjonil parlamenti teavitada võimalikest enne 2012. aasta septembrit sisse viidavatest muudatustest;
121. rõhutab kõigile sidusrühmadele õiguskindluse tagamise tähtsust; kutsub seetõttu komisjoni üles:
- põhjendamata kaebusi kiiresti käsitlema;
 - kiirendama kaebuste käsitlemise menetlust üldiselt ja eraldama vajalikud ressursid selleks, et menetlemist ootavate juhtumite arvu veelgi vähendada;
 - teavitama kaebuse esitajat, liikmesriiki ja abisaajat pooleliolevatest juhtumitest ja uurimise tulemusest nõuetekohaselt;
122. märgib nõrkusi olemasolevate inimressursside kasutamisel ja väljendab heameelt komisjoni kavatsuse üle rakendada täiustatud töötaja registreerimise süsteemi; toetab kontrollikoja soovitusel rakendada juhtimisaruandlust, mille eesmärk et jälgida tõhusalt konkreetsetele juhtumitele kulutatud aega ja juhtumite menetlejate töökoormust; ootab, et selline süsteem töötaks 2012. aasta lõpuks;

123. rõhutab riigiabi järelevalve tähtsust; ergutab seepärast komisjoni järelevalvet laiendama, pidades silmas nii valimi suurendamist kui ka järelevalve ulatuse laiendamist;
124. märgib andmete kogumise protsessi nõrkusi ja kutsub komisjoni üles selle tõhusust ja usaldusväärsust parandama ja andma enne 2010. aasta eelarvemenetluse lõppu aru rakenduse nimega SARI¹ kasutuselevõtmise edenemise kohta;
125. kutsub komisjoni laiendama oma järelhinnanguid selle kohta, milline on riigiabi ja riigiabi kontrolli mõju ettevõtjatele, turgudele ja majandusele üldiselt;

o
o o

126. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu Kohtule ja kontrollikojale ning korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* (L-seerias).

¹ Rakendus SARI on uus keskne andmebaasirakendus, mille kaudu liikmesriikide abi andvad asutused saavad oma abiga seotud kulusid otseselt kodeerida (Eriaruanne nr 15/2011, lk 60).